

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6Csp/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816206158
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2017:6816206158.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcu: Poštová banka, a. s., IČO: 31 340 890, sídlo Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, zastúpený Advokátskou kanceláriou Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., IČO: 50 361 368, sídlo Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti žalovanej: D. R., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom S. Q. XXXX/X, XXX XX I.Ú., t. č. na neznámom mieste, o zaplatenie 1.142,24 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1.042,48 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.042,48 Eur od 09.11.2016 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov prvoinštančného ani odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 14.11.2016 proti žalovanej domáhal zaplatenia 1.142,24 Eur s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že dňa 21.09.2012 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o úvere Dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver v sume 1.200,- Eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi istinu, zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia a plniť ostatné povinnosti v zmysle zmluvy. Žalovaná neplatila úver riadne a včas, žalobca preto vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 02.12.2013, dlh žalovanej predstavuje nezaplatená istina 1.142,24 Eur, úrok 1.301,93 Eur, a poplatky 58,20 Eur. Okrem toho sa žalobca domáhal zaplatenia úroku 25,5 % ročne zo sumy 1.142,24 Eur od 09.11.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.142,24 Eur od 09.11.2016 do zaplatenia.

2. Okresný súd Revúca vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 6Csp/91/2016-76 zo dňa 10.01.2017, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co/56/2017-114 zo dňa 12.05.2017 z dôvodu, že súd prvej inštancie napriek vedomosti, že žalovaná je štátnou príslušníčkou cudzieho štátu, považoval za adresu jej trvalého pobytu adresu uvedenú v zmluve o úvere v predtlačenej rubrike adresa trvalého bydliska bez toho, aby sa reálne pokúsil zistiť adresu miesta jej pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca a pokúsil sa písomnosti doručiť na takto zistenú adresu. Režim § 106 ods. 3 C. s. p. sa vzťahuje na fyzickú osobu, ktorá nemá adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky. V spise sa nenachádza žiaden listinný dôkaz (napr. pozitívna alebo negatívna lustrácia z registra obyvateľov, dopyt na príslušný policajný útvar, ktorý vedie evidenciu osôb podľa § 76 zákona č. 404/2011 Z. z.) o tom, že súd prvej inštancie zisťoval, či žalovaná má alebo nemá na území Slovenskej republiky v registri obyvateľov evidovanú adresu. Rovnako okresný súd v rozpore

s § 116 ods. 1 C. s. p. neurobil všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovanej (a jeho druhu), minimálne dopyt na Oddelenie cudzineckej polície PZ Rimavská Sobota (do ktorého pôsobnosti spadá aj okres Revúca), register obyvateľov SR, oddelenie evidencie obyvateľov Mestského úradu Revúca, na území ktorého je adresa žalovanej označená žalobcom v žalobe; o súčinnosť nepožiadala ani oddelenie pátrania a výjazdov odboru kriminálnej polície príslušného PZ. Odvolaciemu súdu potom neostávalo iné, než vyhodnotiť konanie pred súdom prvej inštancie ako porušujúce právo žalovanej na spravodlivé súdne konanie a na prístup [k] súdu, čo je procesná vada vedúca k zrušeniu odvolaním napadnutého rozsudku. Pre odstránenie zistených procesných väd konania odvolací súd uložil súdu prvej inštancie dopytmi na uvedené inštitúcie zistiť, či žalovaná má, resp. mala v čase začatia konania adresu evidovanú na území SR, či tu má alebo mala a dokedy evidovaný niektorý druh pobytu a následne v závislosti od výsledku svojich zistení zvolí ďalší procesný postup prejednávania veci tak, aby právo žalovanej na spravodlivé súdne konanie bolo zachované. Vzhľadom na to, že podľa doterajších zistení súdu prvej inštancie je žalovaná štátnou príslušníčkou cudzieho štátu bude okresný súd dôsledne skúmať naplnenie procesných podmienok konania, vrátane právomoci súdov Slovenskej republiky na prejednanie a rozhodnutie veci; ak je daná, bude sa zaoberať otázkou rozhodného práva.

3. Súd prvej inštancie postupoval v zmysle uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici a zistil, že žalovaná nemá na území Slovenska v Registri obyvateľov SR evidovaný trvalý pobyt a o jej pobyte nemá vedomosť ani Mesto Revúca. Povolenie na trvalý pobyt cudzinca jej bolo zrušené rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície PZ SR v Rimavskej Sobote a bola povinná vycestovať z územia Slovenskej republiky do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V súčasnej dobe nemá povolený na území SR žiadny druh pobytu cudzinca. Podľa zistenia OO PZ SR Revúca žalovaná sa v mieste svojho posledného trvalého pobytu nezdržiava viac ako tri roky, po rozvode manželstva sa odsťahovala naspäť do Ruska. Súd prvej inštancie sa následne dožiadanim príslušného orgánu Ruskej federácie pokúsil doručiť žalovanej písomnosti na poslednú známu adresu jej pobytu v Ruskej federácii: C.. R.-Q. XX, Q., L. N., oznámenej Oddelením cudzineckej polície PZ SR v Rimavskej Sobote. Zo správy o výsledku doručovania písomností žalovanej v inej veci vedenej Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 8C/172/2015 bolo zistené, že žalovaná sa nenachádza ani na adrese oznámenej Oddelením cudzineckej polície PZ SR v Rimavskej Sobote (C.. R.-Q. XX, Q.) ani na úradne evidovanej adrese prihlásenia V.. Z. Č..E.. XX P. XX, Q.. Zistenie súdu prvej inštancie, že žalovaná sa odsťahovala z miesta svojho posledného pobytu na Slovensku do Ruskej federácie, kde sa zdržiava na neznámom mieste, je preto správne. Súd prvej inštancie doručil žalovanej žalobu s prílohami a ostatné písomnosti postupom podľa § 106 ods. 3 CSP zverejnením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu, žalovaná sa k takto doručenej žalobe nijako nevyjadřila.

4. Žalovaná je štátnym občanom Ruskej federácie (č. I. 153), miesto súčasného pobytu žalovanej nie je známe. Ak sa žalovaná nezdržiava na území EÚ, právomoc a rozhodné právo nie je možné posudzovať podľa európskeho komunitárneho práva. Ak miesto pobytu žalovanej nie je známe, konanie vo veci zastaviť nemožno pre nedostatok právomoci z dôvodu absentujúceho hraničného ukazovateľa pre posúdenie právomoci súdov iného štátu. Právomoc súdov SR konať vo veci tak možno posudzovať len vo vzťahu k štátnemu občianstvu žalovanej a jej predpokladanému avšak bližšie neznámemu pobytu na území Ruskej federácie. Na tomto hraničnom ukazovateli potom je založená právomoc súdov SR konať ustanovením § 37a písm. d) zákona č. 97/1963 Zb., podľa ktorého právomoc slovenského súdu je daná aj vo veciach ostatných zmlúv, ak tovar mal byť alebo bol odovzdaný, služby poskytnuté alebo práce vykonané na území SR, inak ak miesto plnenia malo byť alebo bolo na území SR, pričom Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach (vyhláška č. 95/1983 Zb.) odchylné pravidlo neobsahuje. Rozhodným právom podľa § 10 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 97/1963 Zb. bude právo slovenské, pretože žalobca aj žalovaná mali v čase uzatvorenia zmluvy sídlo resp. bydlisko na území SR, kde bola zmluva aj uzatvorená, pričom slovenské právo má prednosť pred ruským právom aj z pohľadu poskytnutia lepšej ochrany práv spotrebiteľa.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: zmluva o úvere č. I. 4, obchodné podmienky č. I. 5, všeobecné obchodné podmienky č. I. 11, sadzobník poplatkov č. I. 31, výzva č. I. 29 s kópiou nedoručenej zásielky č. I. 30, aktuálny stav úveru č. I. 52, upomienky č. I. 71-73, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, podľa obsahu ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 1.200,- Eur s úrokom 25,5 %. Poskytnutý úver mala žalovaná splátiť v 60 mesačných splátkach po 38,62 Eur mesačne so splatnosťou k 10. dňu v mesiaci od 10.10.2012 do 10.09.2017. V zmluve je uvedené, že žalovaná by mala zaplatiť celkovú výšku nákladov 921,89 Eur s RPMN 30,10 % pri priemernej RPMN 45,60 %. Súčet všetkých 60 splátok po 38,62 Eur predstavuje celkovú výšku nákladov 1.117,20 Eur. V úverovej zmluve je dojednané aj poistenie schopnosti splácať úver so základným súborom poistenia, za ktoré je podľa sadzobníka poplatkov účtovaný poplatok 2,62 Eur mesačne. Aj po odpočítaní tohto poplatku od nákladov poskytnutého úveru (v prípade ak poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru) by celková suma nákladov predstavovala sumu 960,- Eur a s poplatkom za hotovostnú splátku úveru 0,76 Eur až 1.005,60 Eur - teda viac ako je uvedené v zmluve.

7. Tvrdenia žalobcu o tom, že splátok úveru nemalo byť 60 ale 58, a že výška 58. splátky úveru nie je 36,- Eur (bez poplatku za poistenie 2,62 Eur a bez poplatku za hotovostnú platbu 0,76 Eur), ale 26,50 Eur z písomne uzatvorenej zmluvy nevyplývajú. Listina označená ako kalkulačka pre výpočet RPMN (v rozpore s koncentračnou zásadou predložená až v odvolacom konaní), ktorá vychádza zo spôsobu splatenia úveru v 57 splátkach po 36,- Eur a 58. splátky vo výške 26,50 Eur zjavne vychádza zo spôsobu splatenia úveru, ktorý nebol písomne dohodnutý. Javí sa tiež pochybným tvrdenie žalobcu o tom, že celková výška nákladov uvedená v zmluve je v bankovom systéme spôsobená zaokrúhľovaním na celé eurá nahor, keďže v zmluve uvedená celková výška nákladov by v takom prípade musela byť kladným celým číslom a nie sumou 921,89 Eur. Žalobca je asi jedinou bankou nielen na Slovensku, ktorá má problém s výpočtom celkovej sumy nákladov, a ktorej vznikajú nie nepatrné ale rádové rozdiely dlžných súm (nielen) v dôsledku zaokrúhľovania.

8. Z obsahu písomne uzatvorenej zmluvy o úvere ako aj z písomných vyjadrení žalobcu v iných veciach a aj zo skutkových zistení súdu známych z jeho úradnej činnosti v konaniach o iných žalobách žalobcu vyplýva, že žalovaná vyplnila formulár zmluvy pripravený žalobcom, v ktorom uviedla svoje osobné údaje, výšku požadovaného úveru maximálne 1.200,- Eur, dobu splácania 3 roky, že splácať úver bude v hotovosti, žiada o jeho poskytnutie prevodom na účet, a že tiež žiada o základný súbor poistenia. Takto vyplnený formulár žalovaná podpísala dňa 18.09.2012 a predložila banke potrebné dokumenty. Ak banka upraví požadovanú výšku úveru, výšku úrokovej sadzby alebo dĺžku doby splácania tak, že to neodporuje návrhu klienta, považuje sa to za akceptáciu návrhu. Rozhodnutie o prijatí alebo úprave výšky úveru, úrokovej sadzby alebo dĺžky doby splácania úveru, alebo o neprijatí návrhu klientovi oznámi. Žalobca po posúdení schopnosti žalovanej splácať úver v zmluve na vopred vyhradené miesto vyplnil údaje o výške poskytnutého úveru, výške splátok, výške nákladov úveru, dátume prvej a poslednej splátky, počte splátok a dni ich splatnosti, o úroku, RPMN a priemernej RPMN, pričom banka takto doplnený text zmluvy podpísala dňa 21.09.2012. Takto písomne vyhotovený text zmluvy už neobsahuje žiadny ďalší písomný súhlas žalovanej s poskytnutím úveru za bankou stanovených podmienok a to ani priamo na zmluve ani na samostatnej listine.

9. Podľa časti III. bodu 3.7 všeobecných obchodných podmienok, úver sa úročí denne odo dňa čerpania úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane). Úroky sa počítajú na základe presného počtu uplynutých dní úrokového obdobia a úrokovej sadzby platnej pre príslušné úrokové obdobie. Podľa bodu 3.9 všeobecných obchodných podmienok, pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, je povinný uhradiť banke okrem úrokov z úveru aj úrok z omeškania z dlžnej sumy. Dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej sumy (vrátane). Ak je klient v omeškaní s uhradením úrokov z úveru, zmluvných pokút poplatkov, odmien, náhrady škody a iných peňažných záväzkov, je povinný banke zaplatiť aj úroky z omeškania. Podľa bodov 3.11 a 3.12 všeobecných obchodných podmienok, ak je klient v omeškaní s platením splátok úveru alebo iných záväzkov po dobu viac ako desať dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pred termínom konečnej splatnosti úveru. Klient je v takom prípade povinný zaplatiť pohľadávku banky v lehote, ktorú banka určí.

10. Žalovaná sa dostala do omeškania, preto žalobca upomienkami zo dňa 27.02.2013 a 17.07.2013 žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy. Listom zo dňa 14.11.2013 žalobca upozornil žalovanú, že žalovaná je v omeškaní so zaplatením sumy 414,88 Eur viac ako tri mesiace a v prípade, ak nedôjde k jej zaplateniu, žalobca uplatní právo vyhlásiť úver za predčasne splatný. Následne listom zo dňa 02.12.2013

oznánil žalovanej, že pohľadávka sa stala predčasne splatnou dňa 02.12.2013, žalovanej tento list došiel do dispozície 05.12.2013, pričom žalovaná si poštovú zásielku neprevzala.

11.Podľa aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.08.2015 žalovaná zaplatila žalobcovi štyri splátky úveru po 39,38 Eur v celkovej výške 157,52 Eur a žalobca eviduje voči žalovanej aj pohľadávky z poplatkov 3 x 2,62 Eur poplatok za poistenie a ďalšie poplatky 2 x 9,96 Eur, 1 x 24,90 Eur, 2 x 1,10 Eur a 1 x 3,32 Eur, u ktorých však žalobca konkrétne nešpecifikoval konkrétne položky v sadzobníku, na základe ktorých sú poplatky uplatňované a ani nepredložil dôkazy o vykonaní spoplatnených úkonov.

12.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 9 ods. 2 písm. 1) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v roku 2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v roku 2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

13.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaná mienili uzatvoriť úverovú zmluvu, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch. Táto úverová zmluva neobsahuje základnú zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpísanú náležitosť a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď v uzatvorenej úverovej zmluve je uvedená celková výška nákladov 921,89 Eur, pričom

písomne dojednaným podmienkam o výške, počte a termínoch splátok úveru spolu s poplatkom za jeho poskytnutie zodpovedá celková čiastka minimálne 960,- Eur (s poplatkom za hotovostné splátky úveru 0,76 Eur mesačne až 1.005,60 Eur). Uzatvorená úverová zmluva tak neobsahuje základnú náležitosť - celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, resp. tento číselný údaj uvedený v úverovej zmluve nie je správny, pričom z hľadiska dodržania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote teda nie aj v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej. Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi zaplatiť. Keďže úverová zmluva správny údaj o celkovej čiastke neobsahuje, nespĺňa základnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia ktorej je ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. sankcionovaná tým, že žalovanej poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je pritom práve tým údajom, ktorého neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

14. Uvedenie nesprávneho údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v úverovej zmluve potom nie je preto možné posudzovať ako chybu v písaní podľa § 37 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný, pretože toto ustanovenie sa vzťahuje na prípady, kedy v dôsledku chyby v písaní obsahuje zmluva určitú nesprávnosť, napriek ktorej je zrejmé, čo je predmetom právneho úkonu (napr. predaj domu č. súp. 90 označeného v zmluve pre chybu v písaní ako dom č. súp. 900, pričom z okolností uzatvorenia právneho úkonu je zrejmé, že predsa ide o dom č. súp. 90 napr. ak predávajúci je vlastníkom výlučne jedného domu a pod.). Toto ustanovenie však nemožno aplikovať na prípady, kedy právnym predpisom (napr. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) je stanovené ako povinná náležitosť právneho úkonu uvedenie číselného údaj v presnej hodnote, ktorý má byť výsledkom matematickej operácie. S nedodržaním náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. navyše nie je spojená sankcia neplatnosti právneho úkonu, ale sankcia bezúročnosti a bezpoplatnosti poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Ustanovenie § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka preto nemožno aplikovať na nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v zmluve o spotrebiteľskom úvere tiež z dôvodu, že by sa takto obchádzalo špeciálne ustanovenie § 9 ods. 2 a § 11 zákona č. 129/2010 Z. z.

15. Tvrdenia žalobcu o tom, že žalovanej bol poskytnutý úver 1.200,- Eur, ktorý mala žalovaná vrátiť nie v 60 splátkach po 36,- Eur, ale v 57 splátkach po 36,- Eur a v 58. splátke iba vo výške 26,50 Eur z písomne uzatvorenej zmluvy nevyplývajú. Ak by aj bola zmluva o úvere uzatvorená so žalovanou s takýmto obsahom, potom nebola zachovaná jej povinná písomná forma a z tohto dôvodu sa tiež podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. pre nedostatok písomnej formy považuje žalovanej poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej preukázané, že zmluva o úvere medzi žalobcom a žalovanou nebola uzatvorená v zákonom predpísanej písomnej forme tiež z dôvodu, že žalovaná dňa 18.09.2012 podpísala návrh zmluvy o úvere, ktorým žiadala poskytnutie úveru vo výške maximálne 1.200,- Eur s možnosťou splácať úver po dobu troch rokov, následne po posúdení schopnosti žalovanej splácať úver banka dňa 21.09.2012 podpísala doplnený návrh zmluvy o konkrétne údaje, za ktorých bol úver žalovanej poskytnutý (výška istiny, úroku, počet a výška splátok a pod.). Návrh zmluvy o úvere podpísaný žalovanou takéto konkrétne údaje neobsahoval, ale obsahoval iba dva základné údaje - výšku istiny a dobu splácania (bez konkretizácie najmä výškou splátok a pod.). Keďže je veľmi zásadný rozdiel v podobe splatenia úveru vo výške 1.200,- Eur v 36 alebo 60 splátkach po 30,- Eur alebo po 40,- Eur alebo 50,- Eur mesačne, bankou podpísaný návrh zmluvy nemožno považovať za akceptovanie návrhu žalovanej podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže obsahoval aj iné ako žalovanou žiadané podmienky najmä v časti týkajúcej sa výšky splátok pôžičky. Bankou podpísaný návrh zmluvy tak možno považovať iba za nový návrh, s ktorým žalovaná (teda s úverom za takto presne stanovených podmienok) už písomný súhlas na tej istej alebo inej listine neprejavila. Takto uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere preto aj z tohto dôvodu trpí nedostatkom písomnej formy, keďže prejavy vôle účastníkov uzavrieť zmluvu určitého obsahu neboli zachytené na dvoch obsahovo zhodných listinách. Žalobcom modifikované zmluvné podmienky neboli žalovanou písomne prijaté, pričom konkludentné čerpanie úveru nemožno považovať za úkon, ktorým by došlo k akceptácii zmenených podmienok podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže takéto prijatie zmeneného návrhu nevyplývalo nielen z

obsahu návrhu, ale ani z obojstrannej praxe účastníkov, ktorá uzatvorením jednej zmluvy ani vytvorená byť nemohla. Preto úver poskytnutý žalovanej sa považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. aj z tohto dôvodu za bezúročný a bez poplatkov.

17. Žalobcovi nemožno priznať nárok na zaplatenie úroku z poskytnutého úveru vo výške obvyklých úrokov požadovaných za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy alebo úrokov v najvyššie prípustnej výške podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, pretože takto by opäť došlo k obchádzaniu špeciálnych ustanovení § 9 ods. 2 a § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. platných pre spotrebiteľské úvery (právny predpis obmedzujúci výšku úrokov, na ktorý odkazuje § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, navyše ani nebol nikdy vydaný).

18. Z dôvodov zhora uvedených je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi iba istinu čerpaného úveru (z pôvodných 1.200,- Eur). Žalovaná zaplatila žalobcovi splátky v celkovej výške 157,52 Eur, zvyšok nezaplatenej istiny predstavuje 1.042,48 Eur, preto súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 1.042,48 Eur.

19. Žalovaná sa dostala do omeškania s platením svojich záväzkov, žalobca následne v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 02.12.2013. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania počnúc odo dňa 09.11.2016, preto súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi zvyšok istiny poskytnutého úveru 1.042,48 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.042,48 Eur od 09.11.2016 do zaplatenia, pričom o zaplatenie úroku z omeškania v prevyšujúcej časti ako aj o zaplatenie poplatkov 58,20 Eur, zvyšku zosplatennej istiny 99,76 Eur, úroku 1.301,93 Eur a úroku 25,50 % ročne zo sumy 1.142,24 Eur od 09.11.2016 do zaplatenia súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

20. Žalobca bol v konaní prevažne neúspešný (úspech mal iba v rozsahu 1.042,48 Eur s prísl.), žalobcovi tak právo na náhradu trov konania podľa § 255 CSP nevzniklo. V konaní prevažne úspešná žalovaná si právo na náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu vyplýva, že žalovanej ani žiadne trovy konania nevznikli. O práve na náhradu trov konania účastníkov pred súdom prvej inštancie preto súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov prvoinštančného konania.

21. Podľa § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie rozhodol aj o trovách odvolacieho konania. Pre posúdenie vzniku nároku na náhradu trov konania v odvolacom konaní nie je rozhodujúce to, či bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie na základe odvolania žalobcu formálne zrušené, ale to, či v konečnom dôsledku bolo rozhodnutie vo veci zmenené v prospech žalobcu. Odvolací súd vo veci samej nenariadil rozhodnúť inak, súd prvej inštancie ani po opätovnom rozhodnutí vo veci nezistil dôvody pre odchylné rozhodnutie vo veci samej. Keďže vo veci bolo rozhodnuté rovnako ako v pôvodnom rozsudku, žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, právo na náhradu trov odvolacieho konania tak žalobcovi nevzniklo. Keďže žalovaná si právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a zo spisu vyplýva, že jej žiadne trovy odvolacieho konania ani nevznikli, o trovách odvolacieho konania rozhodol súd tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

22. O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť dlh žalobcovi v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).